

Budyšin hižo njezawohlady prosíčki tón domik z jenym poskhodom, kotryž je był z tak mnohimi žadosćemi a nadźijemi kupjeny, wo kotrehož zakhowanje su třepotali najlěpši narodowcy serbscy w kritiskich časach, z kotrehož je wukhadźało telko wótčinskeho zahorjenja wulkeho zbudźerja Jana Arnošta Smolerja . . .

Tu je swoje skhowanišćo našla přenja serbska čišćeńja, tu je była ekspedycja serbskich časopisow a knihow, potajkim někajke přenjotne serbske knihokupstwo, tu w přenjem poskhodze w prostymaj komorkomaj je nastala maćična knihownja, tu w jednorewobydlenju při knihowni běše žiwy, džělaše a lutowaše Jan Arnošt Smoleř . . . Kelko wopomnjećow wježe so tež za mnje k njenahladnemu tomule domčku, kiž je był nimo Hórnikoweho wobydlenja z wohnišćom mojich lužiskoserbskich sympathijow a prócowanjow . . . A z čimž běše za mnje był tutón domik, z tym je był cylemu rjadu staršich a młódšich wótčincow a narodowcow serbskich . . . Bóh dał, zo by žohnowana byla džělawosć, kotraž wuńdze z noweho wulkeho Maćičneho Domu w poměrnej měrje k žohnowanju, kotrež je so dostawało džělawosći wukhadźacej z njenahladneho stareho domčka! Ale njech je tež džělawosć, kotraž budže wukhadźec z imposantneho noweho domu, wobstajnje w přislušnem poměru k džělawosći, z kotrejež wohnišćom je był stary dom! . . .

. . . Za poslednje lěta su so 21000 hr. dołha wotplaćile, štož zawěsće swědči wo dobrem hospodarjenju a dawa nadźiju do přichoda. Z wobzamknjenjow wo twaru zbywaceho džěla Maćičneho Domu njecha so nam lubić, zo ma muzej być poměšćeny něhdže w třećem poskhodze (njeje to wulki postup porunjo nětčišim městnosćam, kotrež su z knihownju wotstorčene do dwora nad čišćeńju, ze strašnym přikhodom po drjewjanych skhodach, a zo ma so mjez tym spušćić twar wjetšeho sala za serbske koncerty,